

Phẩm 25: QUANG ẢNH

Khi ấy, ở trong thai, Đức Thế Tôn giảng rộng về pháp Đại thừa không thể nghĩ bàn. Vì sắp diệt độ nên Thế Tôn thị hiện đức bóng ánh sáng, làm cho chúng hội đều cùng một màu, giống như màu vàng ròng của Phật không khác. Chư Thiên, Rồng, Quỷ thần, Càn-thát-bà, A-tu-la, Ca-lâu-la, Khẩn-na-la, Ma-hầu-la-già, nhân và phi nhân cùng bốn bộ chúng Tỳ-kheo, Tỳ-kheo-ni, Ưu-bà-tắc, Ưu-bà-di có người hưởng đến quả, có người đã đắc quả cũng đều một màu. Ai nấy đều muốn nghe Đức Như Lai giảng nói về bóng ánh sáng nên định ý gây dựng công đức, giải thoát vô ngại, có bốn biện tài, ứng đối mau lẹ, tướng tri đều diệt tận, phủ sạch gánh nặng cho mọi người, đi đứng nằm ngồi không mất oai nghi. Theo pháp chư Phật thường giảng nói về khổ, tập, diệt, đạo, đui dốt chúng sinh vào bốn ý chỉ, thành tựu đoạn ý, giác lực, sự tử vô úy, tám con đường của bậc Thánh, không, vô tướng, vô nguyện.

Bấy giờ, trong chúng hội có Bồ-tát tên Hiền Quang, từ tòa ngồi đứng dậy, trích bày vai phải, gối phải quỳ sát đất, chắp tay thưa Phật:

–Như Lai, Ứng Cúng, Chánh Biến Tri, Minh Hạnh Túc, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Sĩ, Điều Ngự Trượng Phu, Thiên

Nhân Sư, Phật Thế Tôn phóng ra ánh sáng này chiếu khắp ba ngàn đại thiên thế giới. Ánh sáng được hóa này, có giống như Phật hóa không? Công đức của thần lực Phật chẳng phải một, chẳng phải hai, ánh sáng này tiếp xúc không thể cùng tận. Hai đức hạnh ấy có khác nhau không? Cúi xin Thế Tôn giải thích những mối nghi ngờ để cho người chưa tin dứt hẳn hồ nghi.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn dạy Bồ-tát Hiền Quang:

–Những điều ông hỏi đều là do thần lực của Như Lai. Vì sao? Vì ánh sáng thần diệu của Như Lai hiện bày là để cứu độ chúng sinh nên không bị chướng ngại. Từ cõi Diêm-phù-đề lên đến trời Quả Thật, ánh sáng chiếu xa, giảng nói sáu độ vô cực: Bố thí, trì giới, nhẫn nhục, tinh tấn, thiền định, trí tuệ. Đúng như thần lực của Phật độ thoát chúng sinh, không còn kia, không còn đây. Vô số a-tăng-kỳ chúng sinh được cứu độ đều là nhờ ánh sáng mát dịu của Đức Phật che chở.

Khi ấy, ánh sáng tự nhiên vang tiếng nói kệ:

*Quá khứ vô số Phật
Đều phóng ánh
sáng này Mỗi mỗi vãng
ánh sáng Nói sáu độ vô
cực.*

*Giới, nhẫn, môn
giải thoát Thích pháp để
tự vui Trước nói ba
không định Kế tiếp thành
tự đạo.*

*Những người bị ba
độc Không trói, không bị
trói Bốn mươi tám kiết sử*

*Không cứu, không
được cứu. Chẳng thật
người hành đạo Những nơi
đã trải qua*

*Sống an vui ba
chỗ Dấu chân thần rất
quý. Đi qua rất cao
thượng Đạt đến bờ vô
vi Lập hạnh không
thoái chuyển*

*Vô úy sức oai
thần. Được thân quang
tiếp độ Hơn trăm ức vạn
lần Như mỗi ánh sáng
kia Phân làm số bụi
trần.*

*Một bụi là các cõi
Vô số không thể
lường Sức Phật không
cùng tận*

Chẳng có cũng chẳng

www.daitangkinh.org

*không. Ánh sáng giảng nói
pháp*

Độ thoáta-tăng-kỳ

*Pháp thân tự nhiên
không Trong ngoài hạnh
thanh tịnh. Tám vạn tư phiền
não*

*Định tâm không
tán loạn Xưa Ta chín
mười hai Kiếp số khó
thể lường.*

*Ngồi thẳng dưới
gốc cây Hành đạo không
thoái lui Trời, người, tu
luân, quý Năn nỉ hỏi
nghĩa Ta.*

*Ánh sáng lại
tiếp độ Độ thoát vô
ương số Quá khứ Phật
Thức-khí*

*Phóng ánh sáng dạy
sau. Ai vào ánh sáng ấy*

*Tiêu diệt khổ ba
độc Tiếp Phật Duy-vệ-
tôn*

*Thần đức không thể
lường. Cũng lại phóng
ánh sáng Cứu vớt người
khổ não Câu-na-hàm-
mâu-ni*

*Đấng ra khỏi
ba cõi. Hiện ở núi
tiên nhân Ánh sáng
luôn rực rỡ*

*Câu-lưu: trời trong trời
Không vướng, không bị*

*nhiễm. Tịch diệt nhập Niết-
bàn Phóng quang sau giáo
hóa*

Ca-diếp Bản Vô Tôn

*Độ người không thể
lường. Cũng lấy đức ánh
sáng*

*Độ người chửa
được độ Ta, Thích Ca
Mâu Ni Nói pháp ở
trong thai. Thân đây,
ánh sáng kia Biến khắp
các cõi Phật Đối với
người tiểu tiết Không
thể nào lường nổi.*

*Chỉ Phật lường được
Phật Công đức không khác
nhau Chư Phật ở vị lai*

*Đều hiện phóng
ánh sáng Hiện để độ
chúng sinh Ánh sáng
trước pháp sau.*

Khi Đức Thế Tôn nói kệ xong, có bảy trăm bảy mươi ức chúng sinh nghe Phật giảng nói về thân đức quang minh này, ngay tại chỗ ngồi đều phát tâm cầu đạt đạo Bình đẳng vô thượng.

